

законитѣ на живота и на природата, за да придобие всичко, къмъ което се стреми. Не е достатъчно човѣкъ само да се стреми къмъ постигане на гениалностъ и светийство. Той трѣбва да разбира тѣхния животъ, тѣхнитѣ мисли и чувства, да върви постепенно по стъпалата на живота. Следователно, за да разберете талантивия, вие трѣбва да познавате живота на обикновения човѣкъ; за да разберете гения, трѣбва да сте миналъ по пътя на талантивия; за да разберете светията, трѣбва да сте минали по пътя на гения. И най-после, за да разберете Учителя, трѣбва да сте минали по пътя на светията. Не може да възлѣзе човѣкъ нагоре, ако не е вървѣлъ постепенно по стъпалата на човѣшката стълба. Всѣки животъ крие въ себе си нѣщо велико и красиво. Лесно се говори за светийство, но мъчно се постига. Да дойдешъ до положението на светия, това значи, да се качишъ на единъ отъ високитѣ върхове въ живота и оттамъ да гледашъ цѣлия свѣтъ, прострянъ предъ тебе като на дланъ. Обаче, дойдешъ ли до Учителя, за него не може да се говори. Той е особенъ свѣтъ, особена система, особенъ животъ. Той включва въ себе си всички възможности.

Съвременнитѣ хора се нуждаятъ отъ положителна наука, която да систематизира всички факти и явления. Тѣ се нуждаятъ отъ абсолютна вѣра, която се основава на това, което сѣществува и което може да бжде. Като вѣрва въ това, което днесъ може да направи и което въ бждеще може да постигне, човѣкъ дохожда до естествено развитие. Каквито заложби има въ себе си, човѣкъ трѣбва да работи върху тѣхъ, да ги развива. Днесъ ще се ползува отъ ония дарби, които въ миналото е развилъ, а въ бждеще — отъ ония, които въ настоящия моментъ развива. Всѣка дарба е семенце, вложено въ човѣшката душа, дето очаква идването на пролѣтъта, която носи условия за неговото развитие. За сегашнитѣ хора понятието „душа“ е неопредѣлено. Говорите ли за мозъка, тѣ го разбиратъ. Тѣ гледатъ на него като на градина, въ която растатъ красиви цвѣта и плодни дървета. Сърдцето пкъкъ представя разсадникъ, отъ който се взиматъ красиви цвѣта и плодни дървета за посаждане въ мозъка. Сърдцето представя още автономно учреждение, съ самостоятелно управление, което нѣма нищо общо съ външния обек-